

Drejer: Jeg skal blot med Hensyn til, at der er faldet Vittringer om, at det i Grunden vil føre til det Samme, enten der bliver nedsat Udvalg, eller Sagen gaaer sin Gang uden Udvalg, da den jo dog i intet Tilfælde vil blive særdig til Sessjonens Slutning, bemærke, at der dog er nogen Forskiel i saa Henseende; thi, naar Sagen gaaer strax til 1ste Behandling og der kun vil komme til at foreligge spredte Bemærkninger af de enkelte Medlemmer, har dette mindre Betydning med Hensyn til Fremtiden; men, naar der nedsettes et Udvalg, saa beholdes der dog, om ikke Udskift til, at Sagen føres til Ende i denne Sessjon, saa dog Muligheden af, at der kan fremkomme en Udvalgsbetænkning, og kunde der naaes saameget, at der inden Sessjonens Slutning kunde fremkomme Betænkning i Sagen, saa troer jeg, at dette vilde give et ganske anderledes Udbytte for Sagen selv end en Forhandling i Thinget, der ikke føres tilende, og som kun, som sagt, vil fremstaae spredte Bemærkninger af de enkelte Medlemmer, som for dem, der senere skulle bearbejde Sagen, neppe vilde have synderlig Betydning. Jeg har blot villet gjøre opmærksom paa, at det, selv om man gaaer ud fra, at Loven ikke vil blive færdig, dog ikke er saa aldeles uvigtigt, hvilken af Veiene man vil gaae, enten at nedsette Udvalg med Udskift til en Betæknings Fremkomst eller lade den gaae til Behandling uden Udskift til at bringe den til endelig Afgjorelse.

M. W. Bruun: Jeg maa kun gjøre den Bemærkning, at jeg ikke sagde, at der deri, ikke at stemme for at standse 1ste Behandling, laa en Fortrædigelse imod dem, som ønske Saadant, thi i Ordet Fortrædigelse ligger noget Personligt, men jeg sagde, at det var en Ubillighed, der grændsede nær til Uret, og

jeg troer, der er en ikke ringe Forskiel imellem disse to Betegnelser. Jeg skal forøvrigt henstille til den trediesidste ærede Taler, om han maatte troe sig istand til i den tilbageværende korte Tid at forfatte nye Lovregler, der maatte kunne træde istedetfor den 4de Post af § 14.

Morgaard: Jeg skal kun med saa Ord bemærke, at det af denne Discussion ikke er blevet mig aldeles klart, at det virkelig er Loven selv, man har saa meget imod. Den ærede 1ste Landsstingsmand for 5te Kreds (Drejer) har jo udtrykkelig udtalt, at han ikke kunde paapege nogen videre bestemt Mangel ved Loven, men at han havde som en Anelse om eller Frygt for, at den dog mulig ikke var saa god, som den burde være, og at der i denne Anelse altsaa var fuldkommen Grund til at nedsette Udvalg. Det synes mig nu rigtignok ikke, at man kan gjøre den Betragtning gjældende; thi saa fik vi aldrig Love; der kan ikke gives Love saa gode, at der jo nok kunde være bedre, og at der jo altid kunde være Et og Andet at forbedre ved dem. Men, kan man ikke paapege noget bestemt Mangelfuldt, saa synes jeg virkelig, at man skal tage Loven, som den er. Jeg har al Afgjelse for ethvert Udvalg og troer, at der kan komme meget Godt tilveie gennem Udvalg, men jeg har ogsaa seet Arbejder fra Udvalg i denne Sessjon, der ikke have været saa fortræffelige, at man af den Grund skulde gjøre sig til Regel at lade alle Sager gaae til Udvalg. Jeg seer, som sagt, ingen Grund, hvorfor man ikke skulde vedtage Loven, uden at den først var behandlet i et Udvalg, og jeg maa gjentage, at det skulde gjøre mig meget ondt, om vi ikke kunde faae dette Lovforslag ophøiet til Lov i denne Sessjon.